

Gerai pažįstame aistrų meilę – pavyzdžiui, geram vynui! Vynas tave traukia, ir sakai, kad mėgsti gerą vyną... O iš tikrųjų mėgsti vyną, kuris tau yra geras. Sieki ne vyno gerovės, bet vyno, kuris tau malonus ir skanus. Aistrine meile gėrį užvaldai. Kai mėgsti vyną, nori turėti butelį kišenėje, kur nors pašonėj. Pasiėmęs jį gali padaryti tai, ko kitokiom sąlygom niekaip nepadarytum. Galvoji, kad vynas tau priklauso vien dėl to, kad jį mėgsti. Nepaprastas dalykas – kai tik pamėgsti ką nors, tai tau ir priklauso! Net nesusimąstai, kad galbūt nebepriklauso kam nors kitam. Manai, kad tavo meilė vienai ar kitai tikrovei suteikia pirmumo teisę į ją. Visų kitų teisės antrinės, tik tavoji svarbi. Aistrinė meilė savinasi ir yra nepakanti. Tuo ji pirmiausia skiriasi nuo dvasinės meilės, kurią psichologai pavadintų „pasiauko-